

Arrest

nr. 38 793 van 16 februari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 9 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANBESIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 24 mei 2009, verklaart er zich op 25 mei 2009 vluchteling.

1.2. Op 5 oktober 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 7 oktober 2009 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Ilidza, Sarajevo (Bosnië-Herzegovina). U was daar woonachtig in de Roma-nederzetting Butmir. U bent in het bezit van de Bosnische nationaliteit. U was getrouwd met R.S.(...), tevens een Roma. Samen hebben jullie drie minderjarige kinderen. Vermoedelijk op 5 april 2009 werd uw echtgenoot op straat in Ilidza vermoord door 'Cetniks'. Deze houden mensen tegen op straat en vermoorden hen. Ze hebben het hierbij meestal op Roma

gemunt. Zo is er in Ilidza een straat in het bos waar ze elke Roma die er langskomt tegenhouden en vermoorden. Uw man passeerde die dag ook door deze straat met zijn wagen en werd ook door deze 'Cetniks' tegengehouden en met machinegeweren doodgeschoten. U was op dat ogenblik met uw zoon David in de buurt om hout te sprokkelen en zag deze moord gebeuren. U werd evenwel niet door hen opgemerkt. U vluchtte hierop naar uw woning van waaruit u zich vervolgens naar het politiekantoor van Ilidza begaf. Daar vertelde u wat er gebeurd was. Van uw verklaringen werd een proces-verbaal opgemaakt, waarna de agenten ter plaatse gingen. Daar werd het lichaam van uw vermoorde echtgenoot aangetroffen. De daders bleken verdwenen te zijn. Zijn lichaam werd hierna overgebracht naar het ziekenhuis van Kocevo, waar het drie dagen werd opgebaard. Vervolgens werd uw echtgenoot begraven. De politie is een onderzoek gestart naar de moord, maar dit heeft evenwel niet tot een resultaat geleid. De daders werden nooit teruggevonden. Een maand na de moord op uw echtgenoot kreeg u 's nachts thuis bezoek van 'Cetniks'. In het bijzijn van uw kinderen werd u toen door hen aangrand. De volgende ochtend richtte u zich hiervoor tot de politie. U kreeg te horen dat ze niets voor u konden doen. Daarna begaf u zich naar een dokter. Omdat u niet over het nodige geld beschikte om een consultatie te kunnen betalen, kon u zich echter niet laten verzorgen. Verder kende uw zoon D. (...) nog problemen met andere Joegoslavische 'Gadji' jongeren. Telkens hij water ging halen in de stad werd hij door jongeren geslagen. Deze problemen deden u besluiten Bosnië te verlaten. Verder was uw vertrek uit Bosnië ook nog ingegeven door de medische problemen van uw zoon D. (...). Deze is sinds vier jaar ernstig gehandicapt. Voor zijn medische verzorging ging u sindsdien langs in alle ziekenhuizen van Sarajevo. U contacteerde hiervoor ook privé-artsen in Bosnië. Deze beschikken evenwel niet over de nodige voorzieningen om hem te helpen. Ook uw slechte socio-economische situatie, het feit dat u onvoldoende te eten had en niet aan werk geraakte, alsook dat u in 'Joegoslavië' geen familie meer hebt, deden u besluiten naar België te vertrekken. Ongeveer 5 maanden geleden verliet u samen met uw kinderen Bosnië. Met de auto reisden jullie naar België. Na twee dagen, kwam u op 24 mei 2009 in België aan. De volgende dag diende u hier een asielaanvraag in. U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit en asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Aan de door u aangehaalde problemen voor uw vertrek uit Bosnië kan immers geen geloof gehecht worden. U legde hieromtrent immers weinig overtuigende verklaringen af. Zo verklaarde u dat uw echtgenoot vermoord werd door 'Cetniks' en dat u daarna door diezelfde 'Cetniks' werd belaagd. U omschreef hen tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal als een aparte etnie met een eigen voor u onbekende taal. Het zou gaan om gruwelijke moordenaars die het meestal op Roma gemunt hebben. Ze zouden ondermeer de oren van kinderen en hun geslachtsdelen afsnijden. Hiervan zouden ze juwelen maken. Verder zijn ze fysiek heel herkenbaar doordat ze over een groot hoofd beschikken en lang haar hebben (gehoorverslag CGVS, p. 5, 7 en 8). Verder stelde u duidelijk dat ze anno 2009 nog steeds openlijk actief zijn in Sarajevo waar zij op grote schaal mensen, waaronder dus ook vele Roma, vermoorden (CGVS p. 5 tem. 7). Dit strookt evenwel niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Met 'Cetniks' worden in hoofdzaak extremistische en nationalistische Serviërs bedoeld. Tijdens de oorlogen in Joegoslavië in de jaren '90 identificeerden Servische paramilitaire groeperingen en nationalistische groepen zich met de vroegere 'Cetniks', een nationalistische guerilla-organisatie die in Joegoslavië opereerde tijdens de Tweede Wereldoorlog en hoofdzakelijk bestond uit Serviërs. Ze begonnen zich ook als dusdanig te benoemen. Zo werd in deze periode door Vojislav Seselj de 'Srpski Cetnicki Pokret' of 'Servische Cetnik Beweging' opgericht. Dergelijke groeperingen waren tijdens deze oorlogen verantwoordelijk voor heel wat etnisch geweld gericht tegen niet-Serviërs. Vandaag zijn dergelijke organisaties bij wet verboden en niet langer openlijk actief in de Balkan. Verder wordt deze term ook pejoratief gebruikt om etnische Serviërs te benoemen. Het betreft hier dus ook geen aparte etnische groep met eigen fysieke kenmerken en een eigen taal zoals u stelde. Hier moet nog worden aan toegevoegd dat de stad Sarajevo, de hoofdstad van de Federatie van Bosnië en Herzegovina, en meer bepaald Butmir, Ilidza vanwaar u afkomstig bent, na de Bosnische oorlog bijna volledig wordt bevolkt door Bosnische moslims en dat de Servische bevolking drastisch is verminderd, wat uw bewering dat Servische mannen daar openlijk actief zijn en moorden plegen, zo mogelijk nog meer ongeloofwaardig maakt. Ook kunnen uw verklaringen - zoals de moord op uw echtgenoot - niet in overeenstemming worden gebracht met de algemene informatie over de situatie van de Roma in Bosnië. Er is sprake van maatschappelijke achterstelling van de Roma, maar van etnisch geïnspireerde incidenten van zo'n ernstige aard en op zo grote schaal wordt nergens melding gemaakt. Uw verklaring dat u zich samen met uw zoon op ongeveer vijf meter afstand van uw echtgenoot bevond toen deze door deze Cetniks werd vermoord (u was daar toevallig op dat ogenblik

hout aan het sprokkelen) en dat jullie toen niet werden opgemerkt door zijn moordenaars, komt tevens totaal ongeloofwaardig over (CGVS, p. 7).

Voorts dient opgemerkt te worden dat u de moord op uw echtgenoot ook op geen enkele wijze kan staven, terwijl redelijkerwijze verwacht kan worden dat er allerlei bewijsstukken van bestaan. Zo kan u geen enkel attest of (kranten)artikel voorleggen dat als begin van bewijs van de moord op uw echtgenoot zou kunnen beschouwd worden. Nochtans zou dergelijk racistisch geweld - waarbij Roma zouden worden vermoord - op heel wat aandacht in de media kunnen rekenen. Aan uw bewering dat de media hierover niet durfde de berichten kan evenmin geen geloof gehecht worden. Er zijn immers ook heel wat internationale organisaties actief in Bosnië die de situatie van de minderheden in het land van nabij opvolgen. Zij zouden desgevallend hierover - zowel over de moord op uw echtgenoot en vele andere Roma als over de mogelijke gebrekkige berichtgeving hiervan door de nationale media - moeten bericht hebben (CGVS, p. 6). U kon ook niet het minste bewijs voorleggen van het overlijden zelf van uw echtgenoot, zoals een overlijdensakte of autopsieverslag. Evenmin bent u in het bezit van documenten waaruit het door u beweerde optreden van de politie naar aanleiding van deze moord blijkt. Ten slotte attesteren evenmin derden, zoals een mensenrechtenorganisatie, de gewelddadige dood van uw echtgenoot. Dit alles ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen problemen nog verder. U verklaarde in dit verband alle documenten in uw bezit te hebben verloren tijdens uw reis naar België. U vergat deze in de wagen waarmee u naar België werd gebracht (CGVS, p. 3). Dit kan niet als afdoende verklaring worden aanvaard voor het niet kunnen voorleggen van enig bewijsstuk. Bovendien verklaarde u ook over documenten van de gemeente Sarajevo te hebben beschikt waarin zij attesteren dat uw echtgenoot werd vermoord door 'Cetniks'. Deze documenten werden u overhandigd door deze autoriteiten na de begrafenis van uw echtgenoot (CGVS, p. 3 en 4). In het licht van voornoemde bemerkingsen over de betekenis en het gebruik van de term 'Cetniks', is het weinig geloofwaardig dat de gemeentelijke autoriteiten van Sarajevo zich in dergelijke subjectieve bewoordingen zouden uitgelaten hebben in een officieel document. Ook toont u op geen enkele wijze de door u persoonlijk gekende problemen met deze 'Cetniks' aan. Ofschoon u daarenboven verklaarde dat deze 'Cetniks' ook andere Roma uit uw omgeving zouden doden, slaagde u er evenmin in namen van andere vermoorde Roma te geven (CGVS, p. 9). U legde tot slot geen enkel document neer waaruit uw identiteit of recent verblijf in Bosnië blijkt.

Over het feit dat u Bosnië verlaten hebt omdat u er niet voldoende te eten had, niet aan werk geraakte er in de regio (Joegoslavië) geen familie hebt wonen, dient voorts te worden opgemerkt dat dit problemen zijn van louter persoonlijke en socio-economische aard. U haalde tevens aan Bosnië verlaten te hebben omwille van de medische problemen van uw zoon, die voor zijn handicap onvoldoende zou kunnen geholpen worden in Bosnië omdat ze er niet over de nodige faciliteiten zouden beschikken, dient te worden gesteld dat medische redenen op zich niet zonder meer ressorteren onder de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bedoeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische elementen kan u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u zwanger bent en de bevalling is voorzien in januari 2010."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag, het zorgvuldigheidsbeginsel en een manifeste appreciatiefout. Volgens verzoekster bewijst de uitleg die zij gaf omtrent de moordenaars van haar echtgenoot dat zij een vrouw is zonder enige vorm van scholing, een analfabete welke als beroep had om af en toe oud ijzer te verzamelen. Zij stelt nooit naar school te zijn geweest waardoor haar leefwereld zich beperkt tot wat zij ziet, hoort en verneemt via verhalen van "soortgenoten" (sic). Voorts geeft verzoekster aan dat zij bij het verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds meer dan vier maanden zwanger was, zodat zij hierdoor eveneens beïnvloed werd. Verzoekster meent dan ook dat het niet opgaat dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich baseert op de verhalen van een analfabete vrouw, die op geen enkele manier enige scholing heeft genoten. Ook

met betrekking tot de documenten die zij van de plaatselijke autoriteiten heeft ontvangen omtrent de moord op haar echtgenoot, verwijst verzoekster naar het feit dat zij analfabeet is hetgeen inhoudt dat zij zich baseert op hetgeen men haar zegt, zonder dat zij dit zelf kan nagaan, daar ze niet kan lezen wat men haar heeft overhandigd. Bovendien stelt zij de documenten weldegelijk vergeten te zijn in de wagen waarmee zij naar hier is gereisd, hetgeen haar niet kwalijk kan worden genomen gezien zij op weg was met haar drie minderjarige kinderen en voor hen aldus meer aandacht had dan voor haar documenten waarvan zij toch niets snapte. Hoewel verzoekster aangeeft dat zij een poging zal ondernemen om via familie en vrienden toch nog een aantal documenten te pakken te krijgen, is dit gelet op haar zwangerschap niet vanzelfsprekend.

2.2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen eveneens niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.3. Verzoeksters verklaringen omtrent de moord op haar echtgenoot zoals ze blijken uit het administratief dossier, zijn echter bijzonder ongeloofwaardig. Zo is het niet aannemelijk dat verzoeksters echtgenoot, die op de hoogte is van het feit dat er in een bepaalde straat mensen worden vermoord (stuk 7, gehoorverslag CGVS, p. 7), deze straat überhaupt zou inrijden. Dat verzoekster de desbetreffende moord op haar echtgenoot zelf heeft gezien, is evenmin aannemelijk. Gelet op de vermeende onveiligheid van deze buurt en straat kan verzoeksters verklaring dat zij op de plaats waar haar echtgenoot werd vermoord toevallig hout aan het sprokkelen was niet worden aangenomen. Ook waar zij verklaarde samen met haar zoon op slechts vijf meter afstand te hebben gestaan van de plaats waar haar echtgenoot werd vermoord, en zonder te worden opgemerkt, is kunnen vluchten, getuigt van weinig realiteitszin. Verzoeksters omschrijving van de vermeende moordenaars van haar echtgenoot en haar aanranders, zijnde 'Cetniks' in Bosnië en van hun activiteiten, stemt bovendien niet overeen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die bij het administratieve dossier werd gevoegd (zie stuk 17, Landeninformatie). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten, met name dat 'Cetniks' haar hebben aangerand en haar echtgenoot hebben vermoord. Gelet op de informatie in het administratief dossier is het eveneens weinig aannemelijk dat het officieel document van de gemeente dat verzoekster zou gehad hebben, melding zou maken van de moord op haar echtgenoot door 'Cetniks', aangezien dit een geuzennaam betreft (stuk 17, Landeninformatie, 2, p. 7). Verzoeksters analfabetisme en beperkte schoolse kennis kan de discrepantie tussen haar verklaringen en de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en die aan het administratief dossier werd toegevoegd echter niet verklaren. Ook van een persoon met een geringe opleiding mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende coherente en duidelijke informatie te geven omtrent belangrijke feiten die betrekking hebben op de essentie van haar asielaanvraag (RvS 27 januari 2004, nr. 127.477). Verzoekster kon bovendien betreffende de moord op haar echtgenoot geen enkel overlijdensattest, (kranten)artikel of berichtgeving van (internationale) (mensenrechten)organisaties die rapporteren over de situatie van minderheden in Bosnië neerleggen. Evenmin heeft verzoekster een begin van bewijs aangebracht waaruit het optreden van de politie naar aanleiding van deze moord blijkt.

2.4. Verzoekster legt, hoewel dit een essentieel element is in iedere procedure, evenmin enig begin van bewijs neer omtrent haar identiteit of nationaliteit. Verzoeksters verklaringen omtrent het gebrek aan documenten ter staving van haar asielaanvraag en identiteit zijn daarenboven tegenstrijdig, waardoor de geloofwaardigheid van haar verklaringen dienaangaande ernstig in het gedrang komt. Zo verklaarde zij initieel dat de man die haar naar hier bracht al haar identiteitsdocumenten heeft afgenomen (stuk 7, gehoorverslag CGVS, p. 2). Waar haar werd gevraagd of zij enig bewijs had dat zij uit Bosnië afkomstig is, geeft zij echter aan dat al deze papieren in haar handtas in de wagen zijn gebleven toen zij bij aankomst in België uit de wagen stapte (stuk 7, gehoorverslag CGVS, p. 3). In onderhavig verzoekschrift stelt verzoekster dat zij deze documenten vergeten is in de wagen. De Raad ziet bovendien niet in op welke wijze verzoeksters zwangerschap een hinderpaal zou kunnen zijn voor het bekomen van documenten via familie en vrienden.

2.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Dat de bestreden beslissing zou voortvloeien uit incorrecte feitenvinding of onzorgvuldig zou zijn voorbereid is niet correct. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal werd gehoord, zij tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en zich heeft kunnen laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Rom machtig is. Dat niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan bijgevolg niet worden weerhouden.

2.6. Uit het geheel van bovenvermelde elementen die steun vinden in het administratieve dossier, niet op aanvaardbare wijze weerlegd door de verzoekende partij, kon de Commissaris-generaal op redelijke en afdoende wijze met draagkrachtige motieven en verwijzend naar de juiste rechtsgrond, besluiten tot de afwezigheid van een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Er werd geen schending van het Vluchtelingenverdrag of het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

2.7. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet, artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag, manifeste appreciatiefout, alsmede de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel, gezien de bestreden beslissing niets bepaalt omtrent het subsidiaire beschermingsstatuut. Er wordt zonder meer gesteld dat verzoekster geen recht heeft op subsidiaire bescherming zonder dat dit wordt gemotiveerd in de beslissing. Verzoekster verwijst naar bijgevoegde documenten waaruit duidelijk blijkt dat de situatie van Roma in Bosnië niet conform de Europese waarden is, en zij op vele vlakken gediscrimineerd worden en met hun klachten niet terecht kunnen bij de plaatselijk autoriteiten. Minstens dient volgens verzoekster te worden gesteld dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zeer onzorgvuldig is tewerk gegaan.

2.8. In het kader van de beoordeling van het subsidiair beschermingsstatuut, kan niet dienstig worden verwezen naar het Vluchtelingenverdrag.

2.9. Uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire bescherming niet afdoende gemotiveerd of dat er onzorgvuldig gehandeld zou zijn. Ook voor de subsidiaire bescherming, wordt de geloofwaardigheid van het relaas vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Verzoekster laat bovendien na in haar verzoekschrift ook maar enig element aan te brengen waarom zij in aanmerking zou kunnen komen voor een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zodat de Raad derhalve niet kan overgaan tot een beoordeling dienaangaande. Een verwijzing naar algemene rapporten volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Er werd geen schending van artikel 48, §2, c) van de Vreemdelingenwet aangetoond. De beslissing steunt op dit punt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Er werd geen schending van de zorgvuldigheidsplicht en geen manifeste beoordelingsfout aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 16 februari 2010 door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN